

FJÄRDE VECKAN I FASTAN

MÅNDAG DEN 15 MARS

Läsning

Jes 65:17–21

Så säger Herren: Se, jag vill skapa nya himlar och en ny jord, och man skall ej mer komma ihåg det förgångna eller tänka på det. Nej, ni skall fröjdas och jubla till evig tid över det som jag skapar. Ty se, jag vill skapa Jerusalem till jubel och dess folk till fröjd. Och jag skall jubla över Jerusalem och fröjda mig över mitt folk, och där skall inte mer höras gråt eller klagorop. Där skall inte mer finnas barn som lever endast några dagar, ej heller gamla män som inte fyller sina dagars mått. Nej, den som dör ung skall dö först vid hundra års ålder, och först vid hundra års ålder skall syndaren drabbas av förbannelsen. När de bygger hus, skall de också få bo i dem. När de planterar vingårdar, skall de också få äta deras frukt.

Responsoriepsalm

Ps 30:2, 4–6, 11–12a, 13b (R. 2a)

R. Jag vill upphöja dig, ty du har dragit mig ur djupet.

Jag vill upphöja dig, Herre, ty du har dragit mig ur djupet,
du har inte låtit mina fiender triumfera.

Herre, du förde mig upp ur dödsriket,
du gav mig liv, du lyfte mig upp ur graven. R.

Lovsjung Herren, ni hans fromma,
prisa hans heliga namn.

Ty ett ögonblick varar hans vrede,
men hela livet hans nåd.

Om aftonen gästar gråt,
men om morgonen kommer jubel. R.

Herre, hör, och var mig nådig,
Herre, var min hjälpare.«

Då förvandlade du min klagan i fröjdesprång,
Herre, min Gud, jag vill tacka dig för evigt. R.

Lovsång

Jfr Am 5:14

V. Sök vad gott är, och inte vad ont är,
för att ni må leva.

Då skall Herren vara med er.

Evangelium

Joh 4:43–54

Vid den tiden gick Jesus från Samarien till Galileen. Han hade själv vittnat om att en profet inte har något anseende i sin hemtrakt. När han nu kom till Galileen, blev han väl mottagen, eftersom galileerna hade sett allt han hade gjort i Jerusalem under högtiden. De hade också firat högtiden där.

Han kom alltså tillbaka till Kana i Galileen, där han hade gjort vattnet till vin. En man i kunglig tjänst hade en son som låg sjuk i Kafarnaum. När han fick höra att Jesus hade lämnat Judeen och var i Galileen, sökte han upp honom och bad honom komma ner till Kafarnaum och bota hans son, som låg för döden. Jesus sade till honom: »Om ni inte får se tecken och under, så tror ni inte.« Ämbetsmannen sade: »Herre, kom innan mitt barn dör.« Jesus svarade: »Gå hem, din son lever.« Mannen trodde på vad Jesus sade och gick. När han ännu var på väg hem, möttes han av sina tjänare, som talade om för honom att pojken levde. Han frågade då vid vilken tid på dagen han hade blivit bättre, och de svarade: »I går vid sjunde timmen lämnade febern honom.« Då förstod fadern att det hade hänt just när Jesus sade till honom: »Din son lever«, och han kom till tro liksom alla i hans hus. Detta var det andra tecknet, och Jesus gjorde det när han hade kommit från Judeen till Galileen.

TISDAG DEN 16 MARS

Läsning

Hes 47:1–9, 12

Ängeln förde mig tillbaka till husets ingång, och där fick jag se vatten rinna fram under husets tröskel på östra sidan, ty husets framsida låg mot öster. Och vattnet flöt ned under husets södra sidovägg, söder om altaret. Sedan lät han mig gå ut genom norra porten och förde mig omkring på en yttre väg till den yttre porten, som vette åt öster. Där fick jag se vatten välla fram på södra sidan. Sedan gick mannen, med ett mätsnöre i handen, ett stycke mot öster och mätte därvid upp tusen alnar och lät mig så gå över vattnet, och vattnet räckte mig där till fotknölna. Åter mätte han upp tusen alnar och lät mig så gå över vattnet, och vattnet räckte mig där till knäna. Åter mätte han upp tusen alnar och lät mig så gå över vattnet, som där räckte mig upp till höfterna. Ännu en gång mätte han upp tusen alnar, och nu var det en ström som jag inte kunde gå över. Ty vattnet gick så högt att man måste simma, det var en ström som man inte kunde gå över. Och han sade till mig: »Nu har du ju sett det, du människobarn?« Sedan förde han mig tillbaka upp på strömmens strand. Och när han hade fört mig tillbaka dit, fick jag se träd i stor mängd stå på strömmens strand, på båda sidor. Och han sade till mig: »Detta vatten rinner fram mot Östra kretsen och flyter ned på Hedmarken och faller därefter ut i havet. Vattnet som fick bryta fram går alltså till havet, och så blir vattnet där sunt. Och överallt dit den dubbla strömmen kommer, där upplivas alla levande varelser som rör sig i stim, och fiskarna där blir mycket talrika, ty när detta vatten kommer dit, blir havsvattnet sunt, och allt får liv, där strömmen kommer. Och vid strömmen, på dess båda stränder, skall alla slags fruktträd växa upp, vilkas löv inte skall vissna, och vilkas frukt inte skall ta slut, utan varje månad skall träden bära ny frukt, ty deras vatten kommer från helgedomen. Och deras frukter skall tjäna till föda och deras löv till läkedom.«

Responsoriepsalm

Ps 46:2–3, 5–6, 8–9 (R. 8)

R. Jakobs Gud är vår borg.

Gud är vår tillflykt och vår styrka,
en hjälp i nöden, väl beprövad.
Därför skulle vi inte frukta, om än jorden skälvde
och bergen störtade ner i havets djup. R.

En ström går fram, vars flöden ger glädje åt Guds stad,
åt den Högstes heliga boning.
Gud bor därinne, den skall inte vackla,
Gud hjälper den, när morgonen gryr. R.

Herren Sebaot är med oss,
Jakobs Gud är vår borg.
Kom och skåda Herrens verk:
gärningar som väcker häpnad utför han på jorden. R.

Lovsång

Ps 51:12a, 14a

V. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och låt mig åter få fröjdas över din frälsning.

Evangelium

Joh 5:1-3, 5-16

Vid den tiden inföll en av judarnas högtider, och Jesus gick upp till Jerusalem. Vid fårdammen i Jerusalem finns ett bad med det hebreiska namnet Betesda. Det har fem pelargångar, och i dem låg en mängd sjuka, blindade, lama och lytta. Där fanns en man som hade varit sjuk i trettioåttio år. Då Jesus såg honom ligga där och fick veta att han varit sjuk länge, frågade han honom: »Vill du bli frisk?« Den sjuke svarade: »Herre, jag har ingen som kan hjälpa mig ner i bassängen när vattnet börjar svalla. Medan jag försöker ta mig dit, hinner någon annan ner före mig.« Jesus sade till honom: »Stig upp, ta din bädd och gå.« Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick.

Men det var sabbat den dagen, och judarna sade till honom som hade blivit botad: »Det är sabbat. Du får inte bära på din bädd.« Han svarade: »Den som gjorde mig frisk sade åt mig att ta min bädd och gå.« De frågade: »Vem var det som sade åt dig att ta den och gå?« Han som hade botats visste inte vem det var, för Jesus hade dragit sig undan eftersom det var mycket folk på platsen. Efteråt fann Jesus honom i templet och sade till honom: »Du har blivit frisk. Synd inte mer, så att det inte händer dig något värre.« Mannen gick då och talade om för judarna att det var Jesus som hade gjort honom frisk. Nu började judarna förfölja Jesus eftersom han hade gjort detta på en sabbat.

ONSDAG DEN 17 MARS

Läsning

Jes 49:8-15

Så säger Herren:

Jag bönhör dig i behaglig tid,
och jag hjälper dig på frälsningens dag.
Jag skall bevara dig och fullborda i dig
förbundet med folket, så att du skall upprätta landet
och utskifta de ödelagda arvslotterna
och säga till de fångna: »Dra ut«,
till dem som sitter i mörkret: »Kom fram.«
De skall finna bete utmed vägarna,
ja, betesplatser på alla kala höjder.
De skall varken hungra eller törsta,
ökenhettan och solen skall inte skada dem,
ty deras förbarmare skall leda dem
och skall föra dem till vattenkällor.
Och jag skall göra alla mina berg till öppna vägar,
och mina färdvägar skall byggas höga.
Se, där kommer de fjärran ifrån,
ja, somliga från norr och andra från väster,
somliga också från sinéernas land.
Jubla, ni himlar, och fröjda dig, du jord,
och brist ut i jubel, ni berg.
Ty Herren tröstar sitt folk
och förbarmar sig över sina betryckta.
Men Sion säger: »Herren har övergivit mig,
Herren har glömt mig.«
Kan då en moder glömma sitt barn,
så att hon inte har förbarmande med sin livsfrukt?
Och om hon än kunde glömma sitt barn,
så skulle dock jag inte glömma dig.

Responsoriepsalm

Ps 145:8-9, 13c-14, 17-18 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Herren är god mot alla
och förbarmar sig över alla sina verk. R.

Herren är trofast i alla sina ord,
full av godhet i alla sina gärningar.
Herren uppehåller alla dem som är på väg att falla,
och han upprättar alla förnedrade. R.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och nådig i alla sina verk.
Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R.

Lovsång

Joh 11:25a, 26

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren.
Den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Evangelium

Joh 5:17-30

Vid den tiden svarade Jesus judarna: »Min fader verkar ännu i denna stund, och därför verkar också jag.« Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbatsbudet utan också påstod att Gud var hans far och därmed jämställde sig med Gud.

Jesus vände sig till dem och sade: »Sannerligen, jag säger er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen. Fadern älskar Sonen och visar honom allt vad han själv gör, och ännu större gärningar skall han visa honom, så att ni kommer att häpna. Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger också Sonen liv åt vem han vill. Och Fadern dömer ingen utan har helt överlåtit domen åt Sonen, för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom.

Sannerligen, jag säger er: den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han faller inte under domen, utan har övergått från döden till livet. Sannerligen, jag säger er: den stund kommer, ja, den är redan här, då de döda skall höra Guds sons röst och de som hör den skall få liv. Ty liksom Fadern äger liv, så har han också låtit Sonen äga liv, och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människosonen. Var inte förvånade över detta. Den stund kommer då alla som ligger i sina gravar skall höra hans röst och gå ut ur dem; de som har gjort det goda skall uppstå till livet, och de som har gjort det onda skall uppstå till domen. Av mig själv kan jag inte göra något: som jag hör, så dömer jag, och min dom är rättvis, ty jag följer inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig.«

TORSDAG DEN 18 MARS

Läsning

2 Mos 32:7-14

Herren sade till Mose: »Gå ditned, ty ditt folk, som du har fört upp ur Egyptens land, har tagit sig till, vad fördärvligt är. De har redan vikit av från den väg som jag befallde dem gå. De har gjort sig en gjuten kalv. Den har de tillbett, åt den har de offrat och sagt: 'Detta är din Gud, Israel, han som har fört dig upp ur Egyptens land.'
» Och Herren sade vidare till Mose: »Jag ser att detta folk är ett hårdnackat folk. Så låt mig nu vara, för att min vrede må brinna mot dem och för att jag må förgöra dem. Dig vill jag sedan göra till ett stort folk.«

Men Mose bönföll inför Herren, sin Gud, och sade: »Herre, varför skulle din vrede brinna mot ditt folk, som du med stor kraft och stark hand har fört ut ur Egyptens land? Varför skulle egyptierna få säga: 'Till deras olycka har han fört dem ut, till att dräpa dem bland bergen och förgöra dem från jorden'? Vänd dig från din vredes glöd, och ångra det onda du nu har i sinnet mot ditt folk. Tänk på Abraham, Isak och Israel, dina tjänare, åt vilka du med ed vid dig själv har gett det löftet: 'Jag skall göra er säd talrik som stjärnorna på himmelen. Och hela det land som jag har talat om skall jag ge åt er säd, och de skall få det till evig arvedel.' » Då ångrade Herren det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk.

Responsoriepsalm

Ps 106:19–23 (R. 4a)

R. Herren besöker sitt folk med sin nåd.

De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en gjuten gudabild,
de bytte bort sin ära
mot bilden av en oxe som äter gräs. R.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Då hotade han att förgöra dem,
men Mose, den man som han hade utvalt,
trädde fram som medlare inför honom
för att avvända hans vrede,
så att den inte skulle fördärva. R.

Lovsång

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son,
för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Joh 5:31–47

Vid den tiden sade Jesus till judarna: »Om jag själv vittnar om mig, är mitt vittnesbörd inte giltigt. Men det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är giltigt. Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen. Jag vill inte ha något vittnesbörd om mig från någon människa, men jag säger detta för att ni skall bli räddade. Johannes var en lampa som brann och lyste, och en kort tid hänfördes ni av hans ljus. Men jag har fått ett starkare vittnesbörd än det Johannes gav. Ty de verk som Fadern har gett mig i uppdrag att fullborda, just de som jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig. Och Fadern som har sänt mig har

själv vittnat om mig. Men ni har aldrig hört hans röst eller sett hans gestalt, och ni har inte behållit hans ord, eftersom ni inte tror på honom som han har sänt.

Ni forskar i skrifterna därför att ni tror att de kan ge er evigt liv. Just dessa vittnar om mig, men ni vill inte komma till mig för att få liv. Människors ära vill jag inte ha, men jag har förstått att ni inte har någon kärlek till Gud. Jag har kommit i min faders namn och ni tar inte emot mig. Men kommer någon i sitt eget namn, så tar ni emot honom.

Hur skall ni kunna tro, ni som vill bli ärade av varandra och inte söker äran hos den ende Guden? Tro inte att jag skall anklaga er hos Fadern; den som anklagar er är Mose, han som ni har satt ert hopp till. Om ni trodde på Mose, skulle ni tro på mig, ty det var om mig han skrev. Men om ni inte tror på vad han har skrivit, hur skall ni då kunna tro på vad jag har sagt?«

FREDAG DEN 19 MARS

JOSEF, JUNGFRU MARIAS BRUDGUM
Högtid

Första läsningen

2 Sam 7:4–5a, 12–14a, 16

Herrens ord kom till Natan. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för evig tid. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2–5, 27, 29 (R. jfr 37)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 657. När den läses används följande text:

R. Hans ätt skall evigt bestå.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet,
jag vill låta min mun förkunna din trofasthet
från släkte till släkte.

Ja, jag säger: För evig tid skall nåd byggas upp.
I himlen, där befäster du din trofasthet. R.

»Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evig tid
och bygga din tron från släkte till släkte.« R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippta.

Jag skall bevara min nåd åt honom i all evighet,
och mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

Andra läsningen

Rom 4:13, 16–18, 22

Det var inte genom lagen som Abraham eller hans efterkommande fick löftet att ärva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro. Därför är tron grunden för att nåden skall gälla och löftet stå fast för alla hans efterkommande, inte bara för dem som håller sig till lagen utan också för dem som har tro som Abraham. Han är allas vår far, som det står skrivet: *Jag har gjort dig till far till många folk*, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: *Så talrik skall din avkomma bli. Därför räknades han som rättfärdig.*

Lovsång

Ps 84:5

V. Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.

Evangelium

Matt 1:16, 18–21, 24a

Jakob blev far till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« När Josef vaknade, gjorde han som Herrens ängel hade befallt.

eller:

Evangelium

Luk 2:41–51

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i ressällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom, vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn,

hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt.

LÖRDAG DEN 20 MARS

Läsning

Jer 11:18–20

Herren talade om det för mig, så att jag fick veta det, ja, du lät mig se vad de hade för sig. Själv var jag som ett oskuldsfullt lamm som förs bort för att slaktas. Jag visste ej att de hade onda planer mot mig: »Låt oss fördärva trädet med dess frukt, låt oss utrota honom ur de levandes land, så att man inte mer kommer ihåg hans namn.«

Men Herren Sebaot är en rättfärdig domare, som prövar njurar och hjärta. Så låt mig då få se din hämnd på dem, ty för dig har jag lagt fram min sak.

Responsoriepsalm

Ps 7:2–3, 9b–12 (R. 2a)

R. Herre, min Gud, jag tar min tillflykt till dig.

Herre, min Gud, jag tar min tillflykt till dig,
hjälp mig mot alla förföljare och rädda mig,
så att de inte sliter sönder mig, som lejon,
och släpar bort mig utan räddning. R.

Herre, skaffa mig rätt,
ty jag är rättfärdig och utan skuld.
Låt de gudlösas ondska få ett slut,
men låt den rättfärdige bestå,
ty du, som prövar hjärtan och njurar,
du är en rättfärdig Gud. R.

Gud är min sköld,
han räddar sina trogna.
Gud är en rättfärdig domare
och en Gud som alltid kan vredgas. R.

Lovsång

Jfr Luk 8:15

V. Saliga de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Joh 7:40–52

Vid den tiden sade några som hade hört Jesu ord: »Han måste vara Profeten«. Några andra sade: »Han är Messias.« Men andra sade: »Inte kommer väl Messias från

Galileen? Säger inte skriften att Messias skall vara av Davids ätt och komma från Betlehem, byn där David bodde?» Så blev hopen oenig om honom. Några ville gripa honom, men ingen lyfte sin hand mot honom.

När deras folk kom tillbaka, frågade överstepräster och fariseerna: »Varför har ni inte tagit hit honom?» De svarade: »Aldrig har någon människa talat som han.« Då sade fariseerna till dem: »Har ni också blivit vilseledda? Finns det någon i rådet eller bland fariseerna som tror på honom? Men den stora hopen, som inte kan lagen, den är förtappad.« Nikodemos, som själv satt i rådet och som tidigare hade sökt upp Jesus, sade: »Inte dömer väl vår lag någon utan att man först har hört honom och tagit reda på vad han gör?» De svarade: »Är kanske du också från Galileen? Se efter i skriften, så skall du finna att ingen profet kommer från Galileen.«

FEMTE SÖNDAGEN I FASTAN DEN 21 MARS

Första läsningen

Jer 31:31–34

Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israel och med Juda, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder när jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egypten, det förbund med mig som de bröt, fastän jag var deras herre, säger Herren. Nej, detta är det förbund jag skall sluta med Israel när tiden är inne, säger Herren: Jag skall lägga min lag i deras bröst och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. De skall inte längre behöva undervisa varandra och säga: »Lär känna Herren«, ty de skall alla känna mig, från den minste till den störste, säger Herren. Jag skall förlåta dem deras skuld, och deras synd skall jag inte längre minnas.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–4, 12–15 (R. 12a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 684. När den läses används följande text:

R. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta.

Förbarma dig, Gud, i din nåd,
stryk ut mina synder i din stora godhet.
Gör mig fri från all min skuld
och rena mig från min synd. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
ge mig ett nytt och stadigt sinne.
Driv inte bort mig från din närhet,
ta inte ifrån mig din heliga ande. R.

Låt mig åter glädjas över att du räddar,
håll mig uppe, ge mig ett villigt sinne.
Jag skall visa syndarna dina vägar,
så att de vänder åter till dig. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 640

Andra läsningen

Heb 5:7-9

Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja. Fast han var son lärde han sig lyda genom att lida, och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning.

Lovsång

Joh 12:26

V. Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara.

Evangelium

Joh 12:20-33

Bland dem som kommit upp till högtiden för att tillbe Gud fanns några greker. De sökte upp Filippos, han som var från Betsaida i Galileen, och sade: »Herre, vi vill gärna se Jesus.« Filippos gick och talade om det för Andreas, och Andreas och han gick och talade om det för Jesus. Och Jesus svarade dem: »Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas. Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör förblir det ett ensamt korn. Men om det dör ger det rik skörd. Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv. Om någon vill tjäna mig skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig skall Fadern ära honom.

Nu är min själ fylld av oro. Skall jag be: Fader, rädda mig undan denna stund? Nej, det är just för denna stund jag har kommit. Fader, förhärliga ditt namn.« Då hördes en röst från himlen: »Jag har förhärligat det och skall förhärliga det på nytt.« Folket som stod där och hörde detta sade att det var åskan, men några sade att det var en ängel som hade talat till honom. Jesus sade: »Det var inte för min skull som rösten hördes, utan för er skull. Nu faller domen över denna världen, nu skall denna världens härskare fördrivas. Och när jag blir upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig.« Detta sade han för att ange på vilket sätt han skulle dö.

ALTERNATIVA TEXTER

Första läsningen

Hes 37:12-14

Så säger Herren Gud: Jag skall öppna era gravar och hämta upp er ur dem, mitt folk, och föra er hem till Israels land. När jag öppnar era gravar och hämtar upp er ur dem, mitt folk, då skall ni inse att jag är Herren. Jag skall fylla er med min ande och ge er liv och låta er bo i ert eget land. Då skall ni inse att jag är Herren. Jag har talat, och jag skall göra som jag har sagt, säger Herren.

Responsoriepsalm

Ps 130 (R. 7)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 684**. När den läses används följande text:*

R. Hos Herren finns nåd, han är den som befriar.

Ur djupen ropar jag till dig, Herre.

Herre, hör mitt rop,
lyssna när jag bönfaller dig!

Om du lade synder på minnet,

Herre, vem kunde då bestå?

Men hos dig finns förlåtelse,

och därför fruktar man dig. R.

Jag väntar på Herren, jag längtar,

jag hoppas få höra hans ord.

Jag längtar efter Herren

mer än vaktarna efter morgonen,
än vaktarna efter morgonen. R.

Hoppas på Herren, Israel,

ty hos Herren finns nåd och makten att befria.

Han skall befria Israel

från alla synder. R.

Andra läsningen

Rom 8:8-11

De som är kvar i sin köttsliga natur kan inte behaga Gud. Ni däremot är inte kvar i den utan lever andligt, när nu Guds ande bor i er. Men den som inte har Kristi ande tillhör inte honom. Om Kristus bor i er, så är visserligen kroppen död på grund av synden, men anden har liv på grund av rättfärdigheten. Om anden från honom som har uppväckt Jesus från de döda bor i er, då skall han som har uppväckt Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom att hans ande bor i er.

Lovsång

Joh 11:25a, 26

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren.

Den som lever och tror på mig
skall aldrig någonsin dö.

Evangelium

Joh 11:1-45

En man som hette Lasaros låg sjuk. Han var från Betania, byn där Maria och hennes syster Marta bodde. (Det var Maria som smorde Herren med välluktande balsam och torkade hans fötter med sitt hår, och Lasaros som låg sjuk var hennes bror.)

Systrarna skickade bud till Jesus och lät säga: »Herre, din vän är sjuk.« När Jesus hörde det sade han: »Den sjukdomen leder inte till döden utan skall visa Guds härlighet, så att Guds son blir förhärligad genom den.« Jesus var mycket fäst

vid Marta och hennes syster och Lasaros. När han nu hörde att Lasaros var sjuk stannade han först kvar två dagar där han befann sig, men sedan sade han till lärjungarna: »Låt oss gå tillbaka till Judeen.« Lärjungarna sade till honom: »Rabbi, nyss försökte judarna stena dig, och nu går du tillbaka dit!« Jesus svarade: »Har dagen inte tolv timmar? Den som vandrar om dagen snavar inte, eftersom han ser denna världens ljus. Men den som vandrar om natten, han snavar, eftersom ljuset inte finns i honom.« Efter att ha sagt detta fortsatte han: »Vår vän Lasaros sover, men jag går dit för att väcka honom.« Då sade lärjungarna: »Herre, sover han, så blir han frisk.« Jesus hade talat om hans död, men de trodde att han menade vanlig sömn. Då sade Jesus rent ut till dem: »Lazaros är död. Och för er skull, för att ni skall tro, är jag glad att jag inte var där. Men låt oss nu gå till honom.« Tomas, som kallades Tvillingen, sade till de andra lärjungarna: »Låt oss gå med för att dö med honom.«

När Jesus kom dit fann han att Lasaros redan hade legat fyra dagar i graven. Betania låg inte långt från Jerusalem, ungefär en halvtimmes väg, och många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över brodern. När Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma. Marta sade till Jesus: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.« Jesus sade: »Din bror kommer att uppstå.« Marta svarade: »Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.« Då sade Jesus till henne: »Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?« Hon svarade: »Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.«

Sedan gick hon hem och kallade på sin syster Maria och viskade: »Mästaren är här och kallar på dig.« När Maria hörde det steg hon strax upp och gick för att möta honom. Men Jesus hade ännu inte kommit in i byn utan var kvar där Marta hade träffat honom. Judarna som var hemma hos Maria för att trösta henne såg att hon hastigt reste sig och gick ut, och de följde efter i tron att hon gick till graven för att gråta där. När Maria nu kom dit där Jesus var och fick se honom kastade hon sig för hans fötter och sade: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.« När Jesus såg hur hon grät och hur judarna som hade följt med henne också grät blev han upprörd och skakad i sitt innersta, och han frågade: »Var har ni lagt honom?« De sade: »Herre, kom och se.« Jesus föll i gråt. Då sade judarna: »Se, hur mycket han höll av honom.« Men några av dem sade: »Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?« Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen. Jesus sade: »Ta bort stenen.« Den dödes syster Marta sade då: »Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.« Jesus sade till henne: »Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?« De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Själv visste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig.« Sedan ropade han med hög röst: »Lazaros, kom ut.« Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: »Gör honom fri och låt honom gå.« Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 11:3-7, 17, 20-27, 33b-45

Vid den tiden skickade Lasaros systrar bud till Jesus och lät säga: »Herre, din vän är sjuk.« När Jesus hörde det sade han: »Den sjukdomen leder inte till döden utan skall visa Guds härlighet, så att Guds son blir förhärligad genom den.« Jesus var mycket fäst vid Marta och hennes syster och Lasaros. När han nu hörde att Lasaros var sjuk stannade han först kvar två dagar där han befann sig, men sedan sade han till lärjungarna: »Låt oss gå tillbaka till Judeen.«

När Jesus kom dit fann han att Lasaros redan hade legat fyra dagar i graven. När Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma. Marta sade till Jesus: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.« Jesus sade: »Din bror kommer att uppstå.« Marta svarade: »Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.« Då sade Jesus till henne: »Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?« Hon svarade: »Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.«

När också Maria kom dit där Jesus var och Jesus såg hur hon grät blev han upprörd och skakad i sitt innersta, och han frågade: »Var har ni lagt honom?« De sade: »Herre, kom och se.« Jesus föll i gråt. Då sade judarna: »Se, hur mycket han höll av honom.« Men några av dem sade: »Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?« Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen. Jesus sade: »Ta bort stenen.« Den dödes syster Marta sade då: »Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.« Jesus sade till henne: »Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?« De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig.« Sedan ropade han med hög röst: »Lasaros, kom ut.« Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: »Gör honom fri och låt honom gå.« Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.